

reisida, agga párris, et ta wist piddi jálle India-male taggasi tullema. Üks laerwa-hulk olli just reisi tarvis Hollandia-male walmis, ja Juhhan seati seuna peale ülem-tohtreks; sellepárrast ta piddi essite veel mõnni páaw rohtusi ja plaastreid reisi tarvis walmistama, agga pea olli kõik tõ tehtud ja Juhhan purjutas omma pole.

Rui temma omma linna olli taggasi tulnud tahtis ta omma suggulasi läbbi-fatsuda, kas naad tedda veel peaks mälestama ja läks wanna sandi rides essite omma wannema õe jure. Odde tundis kül Juhhanit agga wastas temma terretamisse peale: et wend jo ammo India-maal surnud, ja et temma tedda foggoni ei tunne. Morema õe jures ta sai foera wisti üksest wålja wissatud. Sedda mõda piddasid õeksed agga ommeti nõu, fudda nemmad temmast lahti saaks, sest temmal olli wannematte párandusseest veel middagit sada. Wimaks pandi rahha kofko ja

said wennale ued rided sadetud, et temma ommeti rahwa ees suggulastele hääbi ei teeks. Agga Juhhan satis rided taggasi, — ei tahtnud temma foggoni ühtigi õesteste läest, — muud kui pallus neid omma meestega omma jure teiseks páwaks lõunes, et wõiks neid ühhe falli India-ma roaga wasto wõitta. Õed tullid, Juhhan terretas neid uhkes fallis rides, ja pallus neid kõki. Seal seisis jo kattel tullel ja Juhhan wiskas ühhe fasti seest üks plaaster teise járrele fatlassesse. Pea hakkas kõik kõõk hirmsaste haisema ja õed kippusid wandudes wålja. Siis töstis Juhhan üks fulbi täis fatlast wålja, ja fallas laua peale, ja ütles naerdes: „Ratsuge arm-sad õekessed minno fallist India-ma roga!“ Oh fudda nende silmad lahti siis kukkusid, kõik se plaaster olli fallid diamandi pirova täis, mis paljo fallim veel kui puld on. Temma olli neid plaastrede sisse fatnud, et India-maalt olli felatud neid wålja widdada. Kül nüüd Juhhan